Libris.RO
Respect pentru oameni și cărți

OSHO

TĂCEREA

mesajul ființei tale

Discursuri libere oferite de Osho
în Nargol, Gujarat, India

Traducere din limba engleză de
CARMEN ȘTEFANIA NEACȘU

LITERA®
București
2019

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Silence. The Message of Your Being
OSHO
Editor/Compiler: Osho International Foundation
Copyright © 1975, 2015 OSHO International Foundation
www.osho.com/copyrights
2019 Grup Media Litera
Toate drepturile rezervate
Text publicat inițial în limba hindi, cu titlul *Shunya Ki Nav*. Materialul din această carte este selectat din diverse prelegeri ale lui Osho ținute în fața unei audiențe. Arhiva completă a conferințelor lui OSHO poate fi găsită în cadrul bibliotecii online OSHO, la adresa
www.osho.com/library

OSHO®

OSHO® este marcă înregistrată a OSHO International Foundation,
www.osho.com/trademarks.

INTROSPECTIV®

Introspectiv este parte a Grupului Editorial Litera
O.P. 53; C.P. 212, sector 4, București, România
tel. 021 319 6390; 031 425 1619; 0752 548 372

Ne puteți vizita pe
www.litera.ro

Tăcerea
Mesajul ființei tale
Editor/Compiler: Osho International Foundation

Copyright © 2019 Grup Media Litera
pentru versiunea în limba română
Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii
Corector: Sabrina Florescu
Copertă: Flori Zahiu
Tehnoredactare și prepress: Răzvan Nasea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
OSHO
Tăcerea. Mesajul ființei tale / Osho; trad.:
Carmen Ștefania Neacșu. – București: Litera, 2019
ISBN 978-606-33-3983-7
I. Carmen Ștefania Neacșu (trad.)
294.5

Cuprins

Prefață 7

1. ADEVĂRATUL PELERINAJ ARE LOC ÎNĂUNTRUL NOSTRU .. 9

2. CUNOAȘTEREA E O ILUZIE 39

3. VIAȚA E UN MISTER INFINIT 71

4. SĂ TRĂIM SENTIMENTUL DE UNIUNE CU VIAȚA 103

5. ARTA DE A TRĂI AUTENTIC 131

6. IUBIREA E O CALE CĂTRE DUMNEZEIRE 161

7. MEDITAȚIA E UN PROCES NEÎNTRERUPT 195

Pentru informații suplimentare 227
Despre Osho 229
Despre Stațiunea de Meditație Osho 231

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

nimic de făcut, așa că își încetează activitatea. Adevărata tăcere nu e goală, nu e un fel de absență a tot. Dimpotrivă, e plină – prea plină, abundentă, debordantă –, nu de gânduri, ci de experiențe reale. Și aceasta este revelarea secretului.

Osho
Theologica Mystica

1

Adevăratul pelerinaj are loc înăuntrul nostru

O poveste străveche spune că...

Un împărat se apropia de sfârșitul vieții. Era foarte îngrijorat; nu din cauza morții, ci din cauza celor trei fii ai săi. Voia să lase tronul unuia dintre ei și nu se putea hotărî cui anume. Știa că e mai bine să dai puterea cuiva care e împăcat cu sine. La ce fel de probă ar fi putut el să-i supună, pentru a afla care dintre fii era mai potrivit ca să îi urmeze la tron? În viață, unele lucruri pot fi măsurate din exterior, dar lucrurile cele mai semnificative nu pot fi măsurate prin nici o metodă și cu nici un cântar. Unele lucruri pot fi judecate din afară, dar pentru lucrurile semnificative ale vieții nu există o metodă anume prin care să fie judecate. Așadar în ce fel putea el să aleagă, cum putea să afle, cum putea să ia o hotărâre?

Împăratul s-a sfătuit cu un mistic, care i-a sugerat o metodă. În dimineața următoare, și-a chemat fiii.

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

Fiecăruia dintre ei i-a dat o sută de rupii, apoi le-a spus: „Fiecare dintre voi are deja palatul său. Acum v-am dat o sută de rupii. Trebuie să folosiți aceste rupii pentru a vă umple palatul în întregime, fără să mai lăsați nici un pic de spațiu liber. Cel care va reuși acest lucru mai mult decât ceilalți va moșteni împărăția. El va fi viitorul împărat".

Cu numai o sută de rupii? Fiecare dintre fii avea un palat foarte mare. Primul dintre prinți s-a gândit: „Cum o să umplu eu întregul palat cu ceva care valorează doar o sută de rupii?" A început să joace la jocuri de noroc, gândindu-se că dacă avea să câștige, avea să obțină suficienți bani încât să-și cumpere ceva cu care să umple palatul. Din păcate, cei care încearcă să câștige o mulțime de bani de pe urma jocurilor de noroc de obicei se întorc acasă cu mâna goală, pierzând și puținul pe care îl aveau. Așa s-a întâmplat și în cazul acestui tânăr: a pierdut cele o sută de rupii și s-a întors acasă. Palatul lui a rămas așa cum era.

Al doilea prinț s-a gândit și el că o sută de rupii nu erau suficiente; cu atât de puțini bani, palatul lui mare nu putea fi umplut cu diamante și pietre nestemate. I-a venit în minte un singur mod de a îndeplini sarcina – să cumpere gunoiul aruncat zilnic în afara orașului și să umple întregul palat cu el. Așa că a cumpărat gunoiul și l-a îndesat în palatul lui. Palatul era plin, dar ce miros îngrozitor răzbătea din el! Chiar și trecând pe drum îl simțeai și erai dezgustat.

Cel de-al treilea prinț și-a umplut și el palatul. Felul în care a făcut-o va fi prezentat îndată.

A venit ziua cea mare. Împăratul împreună cu alaiul lui de sfătuitori au venit în inspecție. Palatul celui dintâi prinț era gol. Prințul a zis: „Îmi cer scuze. O sută de rupii e o sumă foarte mică, așa că m-am gândit că dacă joc la jocuri de noroc aș putea să înmulțesc banii și astfel să am suficienți pentru a-mi umple palatul cum se cuvine. Din păcate, am pierdut banii, iar palatul n-a putut fi umplut".

Pe când împăratul se apropia de palatul celui de-al doilea prinț, toată lumea a început să se simtă extrem de neplăcut. Era o duhoare insuportabilă! Întregul palat era umplut cu gunoi. Prințul a explicat cu sfială: „Nu am avut de ales; numai gunoi puteam să cumpăr cu o sută de rupii".

În cele din urmă, împăratul și alaiul său s-au îndreptat către palatul celui mai tânăr dintre prinți, cel de-al treilea. Însoțitorii împăratului au fost uluiți! De jur împrejurul palatului plutea o mireasmă încântătoare. Era o noapte cu lună nouă, iar palatul era în întregime luminat de lumânări.

Împăratul a întrebat: „Cu ce ai umplut palatul?"

Prințul a răspuns amabil: „Cu lumină". În fiecare colțișor tremura lumina unei lumânări. Întregul palat era umplut cu lumină. Aerul era umplut cu parfum, iar la uși și la ferestre atârnau flori. Întregul palat era inundat de lumină și parfum. De bună seamă, acest al treilea prinț a fost ales pentru a fi următorul împărat.

Este chiar mai dificil să fim împărați ai propriilor noastre vieți. De obicei ne jucăm viețile la jocuri de

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

noroc. Cu fiecare nou pariu sperăm să câștigăm ceva, așa încât să ne putem bucura de viața noastră. Și așa cum se întâmplă mereu în cazul jocurilor de noroc, continuăm să pierdem de fiecare dată. În cele din urmă, palatul vieții noastre rămâne gol.

Unii dintre noi reușesc să-și umple viața cu gunoi. Adună gunoaie, tot felul de lucruri care se dovedesc a nu avea nici o valoare în final. Ne gândim, în mod logic, că din moment ce viața noastră e atât de scurtă și energia noastră e atât de limitată, nu putem umple palatul vieții noastre cu diamante și nestemate. Din moment ce foarte puțină energie ne stă la dispoziție, nu putem să ne umplem palatul decât cu gunoi. Așa că adunăm gunoaie. Dar nu ne dăm seama de faptul că însuși mirosul acelui palat nu ne lasă să trăim în el – e imposibil.

De ce este un haos atât de mare, de ce există atâtea probleme, atâta frustrare? Frustrarea și haosul nu vin din cer, din lună sau din stele. Nu vin de nicăieri altundeva decât din însuși palatul pe care noi l-am umplut cu gunoi. Tot haosul, toată frustrarea, toată nefericirea vin din una și aceeași sursă. Ele reprezintă rezultatul faptelor noastre, creația noastră proprie, rezultatul eforturilor noastre. Primii doi prinți sălășluiesc în noi. Și nu avem spațiu înăuntrul nostru și pentru cel de-al treilea prinț, cel care umple palatul cu lumină și parfum.

V-am invitat pe acest țărm singuratic ca să petrecem aici următoarele trei zile vorbind despre felul în care puteți să vă luminați palatul, să-l împodobiți cu flori, să-l stropiți cu parfum. Dacă puteți face asta, poate veți reuși să vă găsiți comoara lăuntrică. Cine știe? Poate că

ne aflăm pe pământ în acest scop. Cine știe? Poate că viața însăși e un examen, un test. Cine știe care dintre noi va trece acest test al vieții?

Un lucru e cert: există oameni care se vor umple cu lumină. Aceștia vor umple palatul vieții lor cu parfum; vor face ca viețile lor să fie melodioase. Dacă există undeva dumnezeirea, dacă există beatitudinea, dacă există splendoarea, atunci acești oameni sunt cei îndreptățiți să aibă parte de ele.

Vă spun această poveste încă de la începutul acestor trei zile de discursuri pentru ca palatul vostru să nu rămână gol, să nu fie plin cu gunoaie, ci să se poată umple cu lumină, muzica să se reverse din el, parfumul să-l inunde. Cum e posibil așa ceva? În seara aceasta am să vă spun primii trei pași și vom încerca să trăim conform acelor pași în următoarele trei zile.

Cum v-ați putea umple palatul cu lumină? De-a lungul celor trei zile ce vor urma, am să vă dau câteva indicii; am să vă dezvălui pașii științifici ce pot fi întreprinși. Înainte de asta, astă-seară vom încerca să înțelegem câteva noțiuni fundamentale legate de felul în care vom trăi, felul în care ne vom petrece următoarele trei zile în această tabără de meditație.

Va trebui să înțelegem limpede un lucru, și anume că dacă putem învăța cum să trăim corect chiar și pentru trei minute, lucrul acesta ne poate schimba întreaga viață. Pentru cineva care a făcut pașii în direcția corectă, care a cunoscut drumul către extaz chiar și pentru o clipă, nu va fi cu putință să mai uite acest drum în anii ce vor urma. Odată ce ai deschis ochii și ai

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

privit în jur, nu mai ai cum să-i închizi la loc, să rătăcești calea mergând cu ochii închiși.

Trei zile înseamnă mult. Fiindcă v-ați rezervat trei zile ca să veniți aici, eu vă primesc cu bucurie și vă mulțumesc. În vremurile de-acum, de obicei nu e nimeni dispus să-și petreacă trei zile ca să-și umple viața cu lumină.

Un negustor urma să navigheze către locuri îndepărtate ca să se îmbogățească. Prietenii lui i-au spus: „Vasul tău e foarte vechi, iar pe mare sunt furtuni. Călătoria pe care vrei să o faci e foarte primejdioasă, iar vasul tău ar putea să se răstoarne. Ar trebui să înveți măcar să înoți".

Negustorul a replicat: „Nu am timp acum de pierdut cu asta".

Prietenii i-au zis: „Nu ai nevoie de mult timp. Există în oraș un înotător profesionist. El spune că te poate învăța să înoți în numai trei zile".

Negustorul a zis: „Poate că e așa cum spune, dar de unde să scot eu trei zile? În acele trei zile, milioane de rupii pot trece din niște mâini în alte mâini. O să învăț să înot când o să am timp".

Prietenii au insistat: „Primejdia te va pândi mereu, din moment ce tu îți petreci majoritatea timpului pe vas. În orice zi ar putea apărea amenințarea, iar tu nu știi să înoți!"

Negustorul a răspuns: „Știți că nu am timp de pierdut. Dacă mai cunoașteți alte șmecherii prin care să mă pot salva, spuneți-mi-le".

Atunci prietenii i-au sugerat: „Măcar ține mereu lângă tine două tobe goale. La nevoie, ai putea să plutești cu ajutorul lor".

Negustorul a luat cele două tobe goale cu el. Le ținea sub pat. Și într-una dintre zile, când nimeni nu se aștepta, s-a iscat o furtună, iar vasul a început să se scufunde. Negustorul a strigat: „Unde îmi sunt tobele?" Ceilalți navigatori erau siguri că avea să și le găsească el singur – doar erau sub patul lui! Așa că ei au sărit în mare, fiindcă știau să înoate foarte bine. Negustorul și-a găsit tobele, dar lângă ele mai erau alte două tobe umplute cu monede de aur, pe care el voise să le ducă acasă. Acum era la ananghie. Să ia cu el tobele cele goale sau pe cele pline? Vasul se scufunda. Cu ce se alegea dacă sărea cu tobele cele goale? s-a întrebat el. În cele din urmă a sărit cu cele pline.

Vă puteți închipui ce s-a întâmplat cu el mai departe. Nu putuse să își rezerve trei zile ca să învețe să înoate. Sunt fericit că voi ați putut să vă rezervați aceste trei zile. El a avut șansa să sară cu tobele goale, dar le-a preferat pe cele pline. Întotdeauna prefera ceea ce era plin, era un obicei vechi în cazul lui. Nu era dispus să fie gol nici măcar pentru o clipă.

În cele trei zile ce urmează, vă voi spune cum să alegeți tobele cele goale; ele sunt de folos dacă trebuie să treceți înot un râu. Dar când trebuie să traversați marea vieții, marea existenței, atunci e nevoie ca voi înșivă să vă goliți. Pe măsură ce vă goliți tot mai mult pe dinăuntru,

Libris.ro
Respect pentru oameni și cărți

deveniți tot mai capabili să înotați în râul vieții, în marea existenței.

Din păcate, continuăm să ne folosim pe noi înșine în chip de tomberoane. Unii oameni se umplu cu aur, alții cu humă, alții cu pietre de pe drum, alții cu diamante și nestemate. Dar nu e nici o diferență: indiferent cu care dintre acestea vor fi umplute tobele, ele tot se vor scufunda.

Negustorul n-a fost salvat de tobele lui pline cu aur. În timp ce se scufunda, pesemne că își spunea: „Bietele mele tobe, v-am umplut cu aur, dar tot nu mă puteți salva. Nu v-am umplut cu humă, și cu toate astea mă scufundați. Sunteți pline cu aur, dar tot mă trageți în jos". Însă tobele nu ar fi avut cum să-l asculte, fiindcă tobele pline știu doar să se scufunde, nu și să plutească; nu contează câtuși de puțin cu ce material sunt umplute.

Nu contează câtuși de puțin ce îndesăm în noi. Continuăm să ne pregătim pentru scufundare, nu ne pregătim ca să înotăm. Religiozitatea e arta de a înota. Tot ceea ce am învățat noi până acum în viață nu ne ajută decât să ne scufundăm, așadar cum am putea să luăm luntrea vieții către acel țărm neștiut – țărmul căruia i se spune divin, dumnezeire, adevăr? Cum?

Să ne amintim câțiva pași preliminari...

Oamenii mă tot întreabă: „Despre ce este tabăra asta de meditație?" Chiar ieri, în timp ce veneam aici, cineva m-a întrebat: „Despre ce este tabăra asta de meditație? Ce înseamnă *satsang*?"

I-am spus că *satsang*, faptul de a fi în prezența adevărului, îi este destinat cuiva care e pregătit să audă, care e pregătit să asculte, cuiva care e căutător. Tabăra aceasta de meditație este pentru aceia care vor să practice, care sunt căutători, care nu vor doar să asculte, ci sunt interesați să facă ceva. Cei care au venit aici doar ca să asculte au venit în locul nepotrivit. Am fost deja în orașele voastre, așa că ați avut ocazia să mă ascultați acolo. Din moment ce trebuie să faceți mai mult de-atât, v-am invitat într-un loc îndepărtat. În această solitudine ceva poate fi adus la împlinire.

Pe parcursul următoarelor trei zile, nu puneți prea mare accent pe ascultare. Stabiliți limpede în sinea voastră că în următoarele trei zile veți practica ceva. Indiferent cât de multe cuvinte potrivite cunoașteți, nici o revoluție și nici o transformare nu poate avea loc în viața voastră doar pentru că auziți și cunoașteți aceste cuvinte. Într-un fel e mai bine să știți cuvinte nefolositoare, fiindcă atunci nu mai aveți cum să credeți în mod eronat că ați dobândit ceva prin simpla cunoaștere a cuvintelor. Când auziți ceva valoros, puteți foarte ușor să cădeți pradă iluziei că ați dobândit ceva, că ați realizat ceva important. Dar nimic nu poate fi realizat prin simpla auzire.

De la bun început, un căutător trebuie să înțeleagă acest lucru: trebuie să facă ceva, trebuie să fie ceva. Trebuie să-și transforme modul de viață; trebuie să-și schimbe stilul de viață. Dacă provoacă o revoluție în ființa lui, ceva se poate întâmpla. Altminteri nimic nu se poate întâmpla. Să fii un simplu ascultător n-are nici